

455

Besluit van 25 juni 1981, houdende toepassing van artikel 74 van de Kernenergiewet (Bijdragenbesluit Kernenergiewet 1981)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Economische Zaken, van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Sociale Zaken van 5 februari 1981, no. 681/54 W.J.A., gedaan in overeenstemming met Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Financiën;

Gelet op de artikelen 74 en 76, eerste lid, van de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82);

De Raad van State gehoord (advies van 21 april 1981, no. 810 415/22);

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Economische Zaken, van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, en van Sociale Zaken van 19 juni 1981, no. 681/457 W.J.A., uitgebracht in overeenstemming met Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Financiën;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder wet: de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82).

2. Artikel 2 van het Definitiebesluit Kernenergiewet (Stb. 1969, 358) is van toepassing.

§ 2. Bijdragen, verschuldigd ter zake van een vergunning als bedoeld in artikel 15, onder a, van de wet

Artikel 2

Hij, aan wie een vergunning wordt verleend voor het vervoeren van splijtstoffen, is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van f 460.

Artikel 3

1. Hij, aan wie een vergunning wordt verleend voor het voorhanden hebben of zich ontdoen van splijtstoffen, is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van:

a. f 5750, indien de vergunning wordt verleend ten behoeve van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet voor de opwekking van elektrische of thermische energie, dan wel voor het chemisch opwerken van bestraalde splijtstoffen;

b. f 1150, indien de vergunning wordt verleend ten behoeve van een andere inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet;

c. f 690, indien de vergunning niet wordt verleend ten behoeve van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet, ingeval de activiteit van de bij dat voorhanden hebben of zich ontdoen betrokken splijtstoffen meer bedraagt dan:

3,7 gigabecquerel (100 millicurie) bij de zeer hoog radiotoxische nucliden,

37 gigabecquerel (1 curie) bij de hoog radiotoxische nucliden,

370 gigabecquerel (10 curie) bij de matig radiotoxische nucliden,

3,7 terabecquerel (100 curie) bij de laag radiotoxische nucliden.

2. Op de indeling van nucliden volgens hun radiotoxiciteit als bedoeld in het eerste lid, onder c, zijn de krachtens artikel 6, vijfde lid, van het Radioactieve stoffenbesluit Kernenergiewet (Stb. 1969, 404) vastgestelde regelen van toepassing.

§ 3. Bijdragen, verschuldigd ter zake van een vergunning als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet

Artikel 4

Hij, aan wie een vergunning wordt verleend voor het oprichten van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet, is verplicht een bedrag te betalen van:

a. f 345 000, indien het betreft een inrichting voor de opwekking van elektrische of thermische energie, dan wel voor het chemisch opwerken van bestraalde splijtstoffen;

b. f 11500, indien het een andere inrichting betreft.

Artikel 5

1. Hij, aan wie een vergunning wordt verleend voor het in werking brengen van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet, is verplicht een bedrag te betalen van:

a. f 345 000, indien het betreft een inrichting voor de opwekking van elektrische of thermische energie, dan wel voor het chemisch opwerken van bestraalde splijtstoffen;

b. f 11 500, indien het een andere inrichting betreft.

2. Hij, aan wie een vergunning wordt verleend voor het in werking houden van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet, is verplicht, zolang de vergunning van kracht is, jaarlijks een bedrag te betalen van:

a. f 115 000, indien het betreft een inrichting voor de opwekking van elektrische of thermische energie, dan wel voor het chemisch opwerken van bestraalde splijtstoffen;

b. f 3450, indien het een andere inrichting betreft.

§ 4. Bijdragen, verschuldigd ter zake van een vergunning als bedoeld in artikel 15, onder c, van de wet

Artikel 6

1. Hij, aan wie vergunning wordt verleend voor het aanbrengen in een vaartuig van een uitrusting als bedoeld in artikel 12, eerste lid, van het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen (Stb. 1969, 463), dan wel voor het aanbrengen in een Nederlands vaartuig van een uitrusting als bedoeld in artikel 12, vierde lid, van genoemd besluit, is verplicht een bedrag te betalen van f 345 000.

2. Hij, aan wie vergunning wordt verleend voor het aangebracht houden of wijzigen van een uitrusting als bedoeld in artikel 12, eerste lid, van het in het eerste lid genoemde besluit, of van een in een Nederlands vaartuig aangebrachte uitrusting als bedoeld in artikel 12, vierde lid, van dat besluit, is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van f 4600.

§ 5. Bijdragen, verschuldigd ter zake van een vergunning als bedoeld in artikel 29 van de wet

Artikel 7

1. Hij, aan wie een vergunning wordt verleend om radioactieve stoffen te bereiden of toe te passen, is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van:

a. f 575, indien het betreft een vergunning voor het bereiden of toepassen van niet-ingekapselde radioactieve stoffen en daarbij de activiteit van de gelijktijdig bij die bereiding of toepassing betrokken radioactieve stoffen gelijk is aan of meer bedraagt dan:

370 kilobecquerel (10 microcurie) bij de zeer hoog radiotoxische nucliden,
3,7 megabecquerel (100 microcurie) bij de hoog radiotoxische nucliden,
37 megabecquerel (1 millicurie) bij de matig radiotoxische nucliden,
370 megabecquerel (10 millicurie) bij de laag radiotoxische nucliden,
doch nimmer meer dan:

370 megabecquerel (10 millicurie) bij de zeer hoog radiotoxische nucliden,
3,7 gigabecquerel (100 millicurie) bij de hoog radiotoxische nucliden,
37 gigabecquerel (1 curie) bij de matig radiotoxische nucliden,
370 gigabecquerel (10 curie) bij de laag radiotoxische nucliden;

b. f 920, indien het betreft een vergunning voor het bereiden of toepassen van de onder a bedoelde niet-ingekapselde radioactieve stoffen, waarvan de activiteit de onder a genoemde bovengrenzen te boven gaat.

2. Op de indeling van nucliden volgens hun radiotoxiciteit als bedoeld in het eerste lid is artikel 3, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8

1. Hij, aan wie een vergunning wordt verleend om radioactieve stoffen toe te passen, is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van f 460, indien het betreft het toepassen van ingekapselde radioactieve stoffen en daarbij de activiteit van de bij die toepassing betrokken radioactieve stoffen meer bedraagt dan:

3,7 gigabecquerel (100 millicurie) bij de zeer hoog radiotoxische nucliden,
37 gigabecquerel (1 curie) bij de hoog radiotoxische nucliden,
370 gigabecquerel (10 curie) bij de matig radiotoxische nucliden,
3,7 terabecquerel (100 curie) bij de laag radiotoxische nucliden.

2. Op de indeling van nucliden volgens hun radiotoxiciteit als bedoeld in het eerste lid is artikel 3, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

Hij, aan wie een vergunning wordt verleend voor het vervoeren van radioactieve stoffen, is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van f 460.

§ 6. Bijdragen, verschuldigd ter zake van een vergunning voor een ioniserende stralen uitzendend toestel

Artikel 10

Hij, aan wie een vergunning wordt verleend als bedoeld in artikel 6 van het Toestellenbesluit Kernenergiewet (Stb. 1969, 406) is verplicht aan de staat een bedrag te betalen van:

a. f 2300, indien het betreft een deeltjesversneller als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder a, van dat besluit;

b. f 520, en, ingeval de vergunning wordt verleend voor meer dan één toestel, f 60 voor elk extra toestel, indien het betreft een toestel als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder b of c, of in artikel 6, tweede lid, van dat besluit.

§ 7. Bijdragen, verschuldigd ter zake van rijkseleide of rijkstoezicht

Artikel 11

Hij, aan wie een vergunning is verleend voor het vervoeren van splijtstoffen of radioactieve stoffen of voor het voorhanden hebben van genoemde stoffen bij opslag in verband met het vervoer, is, indien daaraan het voorschrift is verbonden, dat het vervoer of het voorhanden hebben dient te geschieden onder rijkseleide of onder rijkstoezicht, verplicht aan de staat te betalen een bedrag, dat wordt berekend met overeenkomstige toepassing van artikel 52 van het Reglement Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1968 207), met dien verstande, dat aldaar telkens in plaats van «afzender» wordt gelezen: «vervoerder of zijn gemachtigde dan wel degene die voorhanden heeft».

§ 8. Algemene bepalingen

Artikel 12

Indien gelijktijdig aan dezelfde persoon meerdere, met elkaar samenhangende vergunningen worden verleend, waarvoor bijdragen als in dit besluit bedoeld verschuldigd zijn, is slechts één bijdrage verschuldigd, waarvan het bedrag gelijk is aan het hoogste van de bedragen, welke op grond van dit besluit ter zake van die vergunningen verschuldigd zouden zijn.

Artikel 13

1. Indien een vergunning wordt verleend voor het oprichten of in werking brengen van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onder b, van de wet, dan wel voor het in een vaartuig aanbrengen, aangebracht houden of wijzigen van een uitrusting als bedoeld in artikel 15, onder c, van de wet en ten aanzien van die inrichting of uitrusting in hetzelfde vaartuig reeds een vergunning als hiervoor bedoeld gold ten behoeve van een ander, in wiens plaats de aanvrager treedt, is geen bijdrage als in dit besluit bedoeld verschuldigd.

2. Indien een vergunning wordt verleend voor een handeling, waarvoor ingevolge artikel 15, onder a, 29 of 34 van de wet een vergunning is vereist, en voor een gelijke handeling reeds een overeenkomstige vergunning gold ten behoeve van een ander, in wiens plaats de aanvrager treedt, is geen bijdrage als in dit besluit bedoeld verschuldigd.

Artikel 14

1. De verplichting tot het betalen van een in dit besluit vastgestelde bijdrage ontstaat op de dag, waarop de beschikking, waarbij de vergunning werd verleend, onherroepelijk wordt.

2. Indien het betreft een jaarlijkse bijdrage als bedoeld in artikel 5, tweede lid, ontstaat de verplichting tot betalen voor de eerste maal op de eerste dag waarop de betrokken vergunning van kracht is nadat dertig dagen zijn verstreken sinds de dag, waarop de beschikking, waarbij de vergunning werd verleend, is verzonden en vervolgens elk volgend jaar op dezelfde dag als waarop de verplichting voor de eerste maal ontstond.

Artikel 15

Onze Minister, wie het aangaat, deelt aan de betrokkene mede, welke bijdrage deze is verschuldigd, op welke wijze betaling van de bijdrage kan plaatsvinden en binnen welke termijn deze dient te geschieden.

§ 9. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

1. Artikel 5, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing ingeval een vergunning als daar bedoeld is verleend vóór het in werking treden van dit besluit.

2. Ingeval op de dag van in werking treden van dit besluit de vergunning van kracht is en dertig dagen zijn verstreken sinds de dag, waarop de beschikking, waarbij de vergunning werd verleend, is verzonden, ontstaat de verplichting tot betalen in afwijking van artikel 14, tweede lid, voor de eerste maal op de dag van in werking treden van dit besluit en vervolgens elk volgend jaar op dezelfde dag als waarop de verplichting voor de eerste maal ontstond.

Artikel 17

Het Bijdragenbesluit Kernenergiewet (Stb.1969, 475) wordt ingetrokken.

Artikel 18

1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Bijdragenbesluit Kernenergiewet 1981.

2. Het treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Lage Vuursche, 25 juni 1981

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Sociale Zaken,
Albeda

Uitgegeven de *drieëntwintigste* juli 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Het advies van de Raad van State wordt openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant van 27 juli 1981, nr. 140

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In de nota van toelichting bij het besluit van 16 oktober 1969 (Stb. 1969, 475) is uiteengezet, dat door gebrek aan ervaring als gevolg van de beperkte schaal, waarop kerninstallaties en stralingsbronnen tot dan werden gebruikt, de kosten van de overheidswerkzaamheden, verbonden aan de vergunningverlening moeilijk waren te berekenen. Daarbij werd tevens vermeld, dat uitgaande van het voorlopig karakter van de maatregel in elk geval binnen 5 jaar na het in werking treden zou worden nagegaan in hoeverre, op grond van de opgedane ervaring, de maatregel aanvulling of wijziging behoeft.

Bij het interdepartementale overleg dat in de loop van 1975 over deze materie is begonnen, is vooreerst gebleken, dat de werkzaamheden, verbonden aan een beoordeling van de veiligheidsaspecten, indertijd als gevolg van het nog onvoldoende inzicht sterk zijn onderschat. Dit geldt in bijzondere mate voor de beoordeling van de veiligheidsaspecten van complexe inrichtingen als kerncentrales, alsook voor het vereiste intensieve toezicht tijdens de exploitatie van kerninstallaties.

Ook ter zake van vergunningen voor radioactieve stoffen is gebleken dat de beoordeling van de veiligheidsaspecten, met name van niet-ingekapselde bronnen, omvangrijker werkzaamheden met zich brengt dan oorspronkelijk was aangenomen.

Een en ander heeft er toe geleid, dat in het onderhavige besluit de als bijdrage verschuldigde bedragen sterk zijn verhoogd, aanzienlijk meer dan alleen bij het incalculeren van de invloed van de geldontwaarding het geval zou zijn geweest. Ook worden op grond van deze overweging bijdragen gevraagd voor vergunningen, bijvoorbeeld voor ingekapselde bronnen, waarvoor in het besluit van 1969 van een bijdrage was afgezien. Daarentegen is gebleken dat aan afzonderlijke bijdragen ter zake van de keuring van modellen van verpakkingen geen behoefte bestaat.

Het ligt in de bedoeling periodiek de bedragen op grond van de geldontwaarding te herzien.

De extra inkomsten die als gevolg van het invoeren van de jaarlijkse bijdragen voor de beide kerncentrales en andere nucleaire inrichtingen zijn te verwachten worden geraamd op circa f 240 000 per jaar. De extra inkomsten als gevolg van de verhoging van de bijdragen voor vergunningen voor splijtstoffen en radioactieve stoffen kunnen globaal worden geraamd op f 100 000 per jaar.

Artikelen

Artikel 2

In de praktijk is gebleken, dat de kosten in verband met de behandeling van een aanvraag voor een vergunning voor onbestraalde splijtstoffen niet wezenlijk verschillen van die in verband met een aanvraag voor een vergunning voor bestraalde splijtstoffen. Derhalve wordt thans ten aanzien van de bijdragen geen verschil meer gemaakt.

Artikel 3

In het besluit van 1969 ontbrak een afzonderlijke bijdrage voor vergunningen voor het voorhanden hebben of zich ontdoen van splijtstoffen, omdat verondersteld werd dat de veiligheidsaspecten bij de beoordeling van die van de inrichting zouden worden meegenomen. In de praktijk is echter gebleken, dat de beoordeling van de veiligheidsaspecten verbonden aan de onderhavige handelingen afzonderlijk geschiedt.

De bepaling van onderdeel c is nodig, omdat sedert de wijziging van het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen in 1972 (Stb. 242) ook vergunning kan worden verleend voor het voorhanden hebben of zich ontdoen van splijtstoffen, anders dan in inrichtingen als bedoeld in artikel 15, onder b, van de Kernenergiewet. Hierbij kan gedacht worden aan het gebruik van natuurlijk of verarmd uranium als ballast of voor afscherming tegen straling. De hier genoemde hoeveelheden splijtstoffen worden buiten de splijtstofcyclus aangewend bijvoorbeeld voor industriële of wetenschappelijke doeleinden, op soortgelijke wijze als radioactieve stoffen. Derhalve is de bijdrage voor deze aanwending vastgesteld in dezelfde orde van grootte als bij radioactieve stoffen. De indeling van nucliden naar radiotoxiciteit, opgenomen in het onderhavige onderdeel, is gebaseerd op die van bijlage I van de richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie van 2 februari 1959 (Pb. EEG, 221/59), laatstelijk gewijzigd bij de richtlijn van de Raad van 1 juni 1976 (Pb. EEG, L 187). In overeenstemming met de richtlijn van de Raad van 27 juli 1976 tot wijziging van richtlijn 71/354/EEG (Pb. EEG, L 243) inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten op het gebied van de meeteenheden (76/770/EG; Pb. EEG, L 262), wordt thans voorgesteld de meeteenheid «curie» te vervangen door de «becquerel». Voor de duidelijkheid is voorshands nog tussen haakjes steeds het overeenkomstige aantal curie vermeld.

Artikel 4, onder a

De werkzaamheden, verbonden aan de beoordeling van een aanvraag voor een kerncentrale zijn zo omvangrijk gebleken, dat voor een enigermate kostendeckende bijdrage een zeer hoog bedrag moet worden verlangd. Verwacht wordt dat soortgelijke omvangrijke werkzaamheden nodig zullen zijn bij de beoordeling van een aanvraag om een vergunning voor een opwerkingsfabriek. Weliswaar wordt het uitermate onwaarschijnlijk geacht dat de oprichting van een zodanige fabriek in de overzienbare toekomst in Nederland aan de orde zal komen, doch wij achten het gewenst dat men weet, dat de daaraan verbonden kosten gelijk zullen zijn aan die voor een kerncentrale.

Artikel 4, onder b

Bij nucleaire installaties voor onderzoek- en onderwijsdoeleinden kan in verband met het veel geringere vermogen dat daarbij in het geding is in het algemeen met een lager bedrag worden volstaan.

Artikel 5, eerste lid

In de praktijk is gebleken, dat de begeleiding door de overheid van de bouw van een kerncentrale van het ogenblik af dat de oprichtingsvergunning is verleend tot het ogenblik dat de reactor in werking kan worden gebracht, werkzaamheden vergt die qua omvang vergelijkbaar zijn met die, welke verbonden zijn aan de beoordeling van een aanvraag voor het oprichten van die centrale.

Artikel 5, tweede lid

In het algemeen gedeelte is reeds opgemerkt, dat aan het vereiste toezicht van de overheid op een kerncentrale tijdens de exploitatie ervan, omvangrijke werkzaamheden zijn verbonden. De daarvoor voorziene bijdrage omvat mede de kosten verbonden aan de behandeling van een eventuele aanvraag voor een vergunning tot wijziging van de inrichting.

Ook andere kerninstallaties vereisen bij voortduring toezicht, zij het dat de daaraan verbonden werkzaamheden veel minder omvangrijk zijn dan bij een kerncentrale.

Artikel 6, eerste lid

De kosten van de beoordeling van de veiligheidsaspecten van een in een schip aan te brengen voortstuwingsreactor verschillen niet wezenlijk van die van de veiligheidsaspecten van een kerncentrale, zodat daarvoor een zelfde bedrag is voorzien.

Artikel 6, tweede lid

In het algemeen zal bij een reactorschip het toezicht tijdens de exploitatie minder omvangrijk zijn dan bij een kerncentrale. Ook belangrijke wijzigingen van de reactorinstallatie zullen in het algemeen bij schepen minder omvangrijk zijn dan bij kerninstallaties. Bovendien zal Nederland in de thans voorzienbare toekomst niet over reactorschepen beschikken, zodat het toezicht op de reactorinstallatie in overwegende mate zal berusten bij de autoriteiten van de Staat, onder wiens vlag het schip vaart. Op grond van deze overwegingen lijkt hier voorshands een eenmalige en aanzienlijk geringere bijdrage voor reactorschepen toereikend.

Artikelen 7 tot en met 9

In deze paragraaf worden de bijdragen genoemd, die verschuldigd zijn ter zake van vergunningen als bedoeld in artikel 29 van de wet. Het tarief is ingericht volgens de categorieën vergunningen die het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet kent. In artikel 7 staan de bijdragen, verschuldigd ter zake van niet-gekapselde bronnen, in artikel 8 de bijdragen ter zake van gekapselde bronnen, en in artikel 9 de bijdragen ter zake van vergunningen voor het vervoeren of binnen Nederlands grondgebied brengen of doen brengen van radioactieve stoffen.

De in artikel 7, eerste lid, genoemde activiteitsgrenzen, met uitzondering van die betreffende de zeer hoog radiotoxische stoffen, zijn gebaseerd op de in zogenaamde C-laboratoria gebruikte hoeveelheden radioactieve stoffen.

Artikel 10

In deze paragraaf worden de bijdragen genoemd, die verschuldigd zijn ter zake van een vergunning voor een ioniserende stralen uitzendend toestel. Verschil in tarief bestaat tussen de vergunningen voor deeltjesversnellers en die voor de overige toestellen.

Artikel 12

Deze bepaling, die overeenkomt met artikel 11 van het besluit van 1969, dient om cumulatie van bijdragen bij vergunningen voor met elkaar samenhangende handelingen te voorkomen.

Artikel 13

Deze bepaling is – in iets gewijzigde vorm – overgenomen van artikel 12 van het besluit van 1969; zij dient om te voorkomen, dat voor een zelfde vergunning dubbel zou moeten worden betaald indien iemand anders in de plaats treedt van de oorspronkelijke vergunninghouder. In het voorgestelde artikel is niet opgenomen het in werking houden van een inrichting, aangezien hiervoor jaarlijks een bedrag verschuldigd is.

Artikel 14

Dit artikel strekt ertoe het tijdstip vast te stellen, waarop voor de betrokkenen de verplichting ontstaat tot betaling van de voor de vergunningen verschuldigde bedragen.

Het eerste lid heeft betrekking op de vergunningen, waarvoor slechts een eenmalige bijdrage is verschuldigd. De verplichting tot betalen ontstaat ingevolge deze bepaling bij het onherroepelijk worden van de beschikking, waarbij de betrokken vergunning werd verleend, dat is òfwel na het verstrijken van de ingevolge artikel 52 van de Kernenergiewet geldende beroepstermijn òfwel, indien tijdig tegen de beschikking beroep is ingesteld, wanneer in beroep definitief tot verlening van een vergunning is beslist. Door deze regeling wordt voorkomen, dat een bedrag verschuldigd zou zijn in geval een in eerste instantie verleende vergunning in beroep wordt geweigerd.

In het tweede lid wordt bepaald, op welk tijdstip de verplichting ontstaat tot betaling van de bedragen, die jaarlijks zolang de vergunning van kracht is, zijn verschuldigd voor het in werking houden van een inrichting.

In verband met de veelal lange duur van beroepsprocedures en gezien het feit, dat ingevolge artikel 50, tweede lid, van de Kernenergiewet een beroep (tenzij anders is bepaald) geen schorsende kracht heeft, zou, voor wat betreft de eerste betaling, een zelfde regeling als het eerste lid behelst hier tot gevolg kunnen hebben dat een vergunning lange tijd wordt gebruikt, zonder dat een bijdrage verschuldigd zou zijn, terwijl toch reeds met de controle op het in werking houden van de inrichting aanzienlijke kosten zijn gemoeid. De met het oog hierop voorgestelde regeling komt hierop neer, dat de betalingsverplichting voor de eerste maal ontstaat wanneer twee voorwaarden zijn vervuld, te weten, dat de vergunning van kracht is en dat de termijn waarbinnen ingevolge artikel 52 van de Kernenergiewet in beroep kan worden gegaan tegen de vergunningverlening, is verstreken. Indien derhalve tijdig beroep wordt ingesteld tegen de vergunningverlening en in de beschikking zou zijn bepaald, dat het beroep schorsende werking heeft, dan ontstaat de betalingsverplichting pas op het tijdstip, waarop ook in beroep tot het verlenen van de vergunning wordt besloten. Ingeval een beroep wordt ingesteld waaraan geen schorsende kracht verbonden is, ontstaat de verplichting, wanneer de termijn van dertig dagen is verstreken, evenals in het geval, dat geen beroep wordt ingesteld. De betalingsverplichting voor elk van de volgende jaren gaat in op dezelfde dag in het betrokken jaar als de dag, waarop de verplichting voor het eerst ontstond.

Artikel 16 bevat een overgangsregeling voor het geval een vergunning voor het in werking houden van een inrichting is verleend voordat het ontworpen besluit in werking is getreden. Het precieze tijdstip waarop de jaarlijkse betalingsverplichting voor de eerste en volgende keren ontstaat wordt in lid 2 van dit artikel vastgelegd.

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Sociale Zaken,
Albeda